

Erasmus beszámoló

Az Erasmus mobilitási ösztöndíj keretében Észtországba, Tallinnba utaztam. Nem egy szokványos úti cél, de én nem akartam a hatodéves szakmai gyakorlatomat Németországban tölteni. Turistaként már voltam átutazóban Észtországban, és már akkor megfogott a táj szépsége.

A gyakorlatot meglepően könnyen sikerült lelevelezni a kinti kórházzal, az interneten kerestem rá Tallinn kórházaira és az ott talált kapcsolattartónak írtam. Ha jól emlékszem már másnap kaptam is választ, hogy nagyon örülnek nekem és persze menjek nyugodtan, szívesen látnak. A szükséges papírok kitöltésében és visszaküldésében is nagy segítség voltak, akkor sem szóltak egy szót sem amikor a traumatológia gyakorlathoz szükséges igazolást 4-szer küldtem vissza mert valami nem volt jó rajta.

Tallinnban nagyon jó szállásom volt, egy magánházaiban laktam, összesen 11 Erasmusos diák lakott ott, szerintem sokkal jobb volt, mint bármilyen kollégium lett volna. A facebookon találtam a hirdetést a tallinni Erasmusosok csoportjában.

Tallinnban az a csodálatos, hogy magyar szemmel nézve egy kisváros, alig 450ezer lakosa van, de mégis az ország fővárosa, észt szemmel nézve zajos, nagy és mindenki menekül belőle vidékre. Az észtek elég zárkózottnak tűnnek, de igazából ha megismernek és megnyílnak akkor kiderül hogy igazából kedves emberek. A gyakorlatom alatt nagyon jól éreztem magam, mindenki sokat foglalkozott velem és azon volt hogy minél több mindent lássak, minél több mindent mutassanak nekem. Volt egy alkalommal hogy az orvos aki mellé be voltam osztva elvitt magával vidékre egy kis kórházba, hogy lássam a vidéki körülményeket is. Majd a nap felénél elküldött kirándulni hogy ha már itt vagyok nézzem meg a várost mert nagyon szép. A munka nyelve észt és orosz, de tulajdonképpen minden orvos tudott angolul így problémám egyáltalán nem volt emiatt, mindig volt aki elmondta hogy mi történik éppen, mi a beteg panasza, mit fognak csinálni vele. Az ország elég kicsi, de ennek köszönhetően elég könnyen el lehet jutni mindenhova. Valamint Riga is közel van, Helsinki, az orosz határ, tulajdonképpen minden. Sokat utaztunk, bejártuk a vidéket, a szomszédos országok nagyvárosait.

Vannak furcsa szokásaik, például az étkezésekhez kefir/tejet isznak, mindent szósszal esznek, (de tényleg, és ugyan azzal öntenek le mindent), szeretnek bosszankodni ősszel a falevelek mennyiségén, évek óta emlegetik azt a telet amikor nem volt elég hó. Mondjuk érthető mert általában elég sötét van, és amikor havazott sokkal világosabb lett tőle minden és szívesebben ment ki reggel az ember a hidegbe.

Én három csodálatos és élményekkel teli hónapot töltöttem Észtországban, a végére valamennyire megtanultam észtül, oroszul is ment pár alap szó. Nagyon örülök hogy ezt az úti célt választottam, sok-sok új és remélhetőleg tartós ismeretséggel tértem haza onnan. Azt tanácsolnám az újonnan kiutazóknak, hogy merjenek nem szokványos úti célt választani, felejthetetlen élményekben lesz részük!

Gáti Andrea

VI. éves hallgató